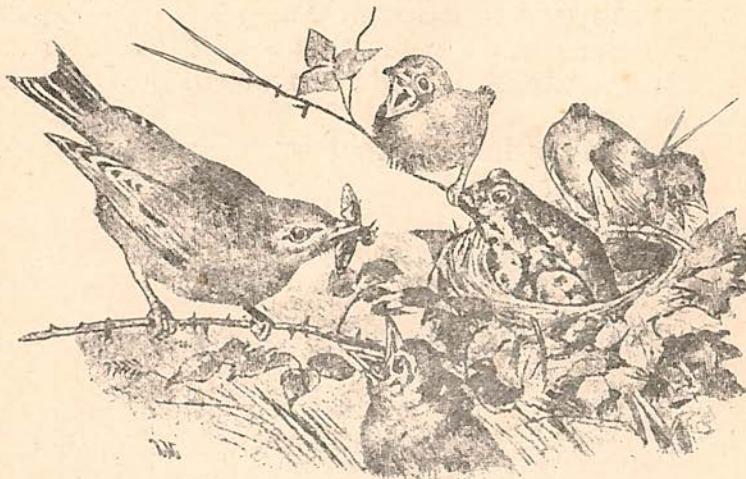

не, както майката на тия грозни птиченца. Моята майка ми захвърли яйцето въ блатото и вече не се върна да ме погледне. Ако не бъха лжчици на топлото слънчице, азъ щъхъ да замръзна и нямаше да излъза на бълъ свѣтъ. А тия птиченца!... Дордъ почнатъ да хвърчатъ дори, ще бѫдатъ хранени наготово отъ своитъ родители.

Като се отдалечила майката на птиченцата, жабата взела да се моли да нахранятъ и нея.

— Не можемъ, не можемъ отговорили едно-гласно птиченцата: ние чакаме наготово и отъ гдѣ ще вземемъ да те нахранимъ!

Тогава тя подскочила въ гнѣздото и се настанила въ срѣдата като сѫща стопанка. А горкитъ птиченца се изпоплашили и изхвръкнали по клонетъ около гнѣздото.

Слѣдъ малко дошла и майката. Щомъ видѣла неканената гостенка, почнала да цвѣрчи ядовито и да я мѣмри: